

Veteráni prvního českého praporu UNPROFOR převzali na Vítkově pamětní odznak

22.9.2023 - | Vojenský historický ústav Praha

Nástupu se zúčastnila ministryně obrany Jana Černochová, náčelník Generálního štábu AČR genpor. Karel Řehka, ředitel Vojenského historického ústavu Praha brigádní generál Aleš Knížek, představitelé Senátu i Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, duchovní a řada dalších vzácných hostů.

Na Vítkově se sešlo více než 100 příslušníků prvního českého praporu v misi UNPROFOR, který působil na Balkáně v letech 1993 až 1994. Navázal tak na své předchůdce z československého praporu mírových sil OSN v misi UNPROFOR, jenž plnil své úkoly v době rozdělení společného státu. Do operace UNPROFOR se v letech 1992 až 1995 zapojilo celkem 2 250 československých/českých vojáků.

Na setkání nemohl chybět ani někdejší velitel prvního českého praporu UNPROFOR plk. v. v. Vladimír Braun. Ministryně Jana Černochová ve svém projevu zdůraznila, že vojáci v misi vykonali průkopnickou práci. „Sešli jsme se dnes, abychom poděkovali všem členům tzv. Braunova praporu. Chceme dát najevo, že si vaší práce a obětavosti nesmírně vážíme. Právě proto jsme loni odstartovali čtyřletý projekt, ve kterém chceme vám všem, kdo jste sloužili s modrými přilbami, osobně poděkovat za to, co jste pro naši armádu a reprezentaci naší země udělali. A nebylo toho rozhodně málo. Právě na vašich zkušenostech jsme budovali všechny další jednotky, které jsme do zahraničních misí vysílali. Vaše důsledné plnění úkolů, skvělá organizace i schopnost reagovat na mimořádné situace přispěly k vysoké prestiži české armády u našich spojenců. A za to vám patří velký dík,“ řekla ministryně obrany Jana Černochová.

Náčelník Generálního štábu AČR genpor. Karel Řehka také ocenil práci, kterou vojáci na Balkáně vykonali. „Museli jste prošlapávat cestu a přesvědčovat spojence o tom, že jsme dobří partáci a spolubojovníci. Balkán byl velmi nepřehledný, měli jsme složité úkoly a hodně omezení. Dokázali jste, že český voják toho umí hodně a umí si poradit. I díky tomu jsme začali být bráni vážně a spojenci se na nás začali dívat jinak a všechny vaše činy pomohly tomu, že dnes jsme součástí Severoatlantické aliance, i když to někdo považuje za samozřejmost,“ řekl náčelník Generálního štábu AČR.

Velitel praporu plk. v. v. Vladimír Braun zdůraznil, že příprava na misi v Českém Krumlově i následné nasazení na Balkáně nebyly rozhodně jednoduché. „Museli jsme se naučit rozhodovat se a jednat rychle. Řešit nečekané situace a plnit úkoly, které původně nikdo neočekával. Zastihly nás také dvě ztráty, když jsme nečekaně přišli o kolegy Igora Riga a Václava Martínka. Tímto bych chtěl vzdát čest jejich památce. Jsem hrdý na ocenění, které jsme za splnění naší mise dostali od tehdejšího prezidenta republiky Václava Havla i generálního tajemníka OSN. Přeji vám vše dobré,“ řekl evidentně dojatý velitel Braun.

Součástí setkání byla i výstava mapující činnost prvního českého praporu v misi UNPROFOR, kterou připravili pracovníci Vojenského historického ústavu Praha: historik Petr Janoušek a veterán Miroslav Vyšata, jenž byl sám příslušníkem československého praporu UNPROFOR.

Účastníci vzpomínali hlavně na společné prožitky

Jeden z těch, kteří se slavnostního nástupu zúčastnili, byl plk. v. v. Ivo Musil. Měl radost, že se mohl se svými spolubojovníky po tolika letech potkat. „S některými se vídám, nebo jsem se vídal za svého dvacetiletého působení v armádě po návratu z Jugoslávie, ale některé jsem skutečně neviděl těch 30 let,“ řekl Ivo Musil, pro kterého byla mise UNPROFOR již druhou v pořadí. Krátce předtím se zapojil do operace UNGCI v Iráku. „Většina naší vojenské generality vyrostla tím, že měla možnost účastnit se zahraničních operací. Projev náčelníka Generálního štábu byl povzbudivý a přesně vystihl to, co cítím i já,“ dodal Ivo Musil, který na slavnostní nástup přijel z Dukovan.

Nadrotmistr v. v. Vojtěch Nožička byl po slavnostním nástupu dojat. „Nejvíce si na tomto setkání vážím možnosti vidět řadu lidí, které jsem dlouho neviděl. Společné zážitky a to, že jsme v Jugoslávii táhli za jeden provaz, aby se povedlo, co je potřeba, to je velice cenné. Tady se jasně ukazuje, že společně prožité chvíle v tehdy vypjaté atmosféře se prostě nezapomínají a máte je vryté hluboko v sobě. Dohání mne nostalgie a celkově se mi o tom těžko mluví. Jsem velice rád, že jsem zde a mohl jsem se s řadou lidí po letech potkat. Potvrdilo se mi, že i po tak dlouhé době kamarádství přetrvává. Řekl bych, že teď o to víc, že naše generace už má velké děti, které jsou z domu, a o to více potřebujeme sdílet společné zážitky,“ shrnul Vojtěch Nožička, který je také aktivní v hnutí válečných veteránů.

<https://www.vhu.cz/veterani-prvniho-ceskeho-praporu-unprofor-prevzali-na-vitkove-pametni-odznak>